

วิธีค่าเฉลี่ยการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการใช้สารนิเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในด้านต่างๆ ได้แก่ แหล่งสารนิเทศ เนื้อหา รูปแบบ ภาษา และความทันสมัยของสารนิเทศ ผลิตภัณฑ์การสำรวจหาสารนิเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรี ได้แก่ วิธีการสำรวจหาสารนิเทศจากแหล่งสารนิเทศต่างๆ และปัญหาในการสำรวจหาสารนิเทศ การใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงานและปัญหาในการใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงาน ตลอดจนจากศึกษาดังกล่าวเกี่ยวกับการใช้และความต้องการใช้สารนิเทศจากเอกสารต่างๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีจากทั่วประเทศ 263 หน่วยงาน* โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานราชการ 76 หน่วยงาน
2. กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานเอกชน 174 หน่วยงาน
3. กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศ 13 หน่วยงาน

หมายเหตุของกลุ่มตัวอย่างที่ทางคณะกรรมการใช้สูตรของ Taro Yamane ตามสูตร

N

$1 + Ne^2$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

* ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อจัดทำก้าวเข้าเนื้อหาขององค์กรด้านการพัฒนาสตรีในประเทศไทย ของคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 30 มีนาคม 2535.

ให้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรี

$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$

$e = 0.05$ และ $N = 263$ หน่วยงาน

263

$n = \frac{N}{1+263*(0.05)^2}$

= 159 หน่วยงาน

จากขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นรวม 159 หน่วยงาน จะจำแนกขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานราชการ กลุ่มนักปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานเอกชน กลุ่มนักปฏิบัติงานด้านพัฒนาสตรีในหน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศ แบ่งตามสัดส่วนได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประเภทของหน่วยงาน	จำนวนประชากร (หน่วยงาน)	กลุ่มตัวอย่าง (หน่วยงาน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หน่วยงานราชการ	76	46	92
หน่วยงานเอกชน	174	105	210
หน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศ	13	8	16
รวม	263	159	318

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเลือกโดยการสุ่มประชากรแบบแบ่งประเภท หน่วยงานละ 2 คน โดยเลือกเฉพาะผู้บริหารหน่วยงาน และผู้คิดเห็นทางการเมืองในหน่วยงาน

เพรากยันนี้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานราชการ ทั้งสิ้น 92 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานเอกชนจำนวน 210 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศจำนวน 16 คน รวมขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 318 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวมรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวมรวมข้อมูลงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม ชิ้นมีทั้งฉบับภาษาไทย เพื่อแจกผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานราชการและเอกชน และแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษเพื่อแจกแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในหน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศ โครงสร้างของแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประจำบุคคลด้วยค่าถูก 3 ข้อ คือ หน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ระยะเวลาที่ทำงานด้านการพัฒนาสตรี และสาขาวิชาของงานพัฒนาสตรีที่รับผิดชอบ

ตอนที่ 2 เป็นค่าถูกเกี่ยวกับแหล่งสารนิเทศ เนื้อหา รูปแบบ ภาษา และความทันสมัยของสารนิเทศที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีใช้ ประจำบุคคลด้วยค่าถูก 7 ข้อ คือ

1. วัสดุประจำสังค์ในการใช้สารนิเทศ

2. แหล่งสารนิเทศต่างๆที่ใช้ ได้แก่ แหล่งสารนิเทศสถาบัน แหล่งสารนิเทศบุคคล และแหล่งสารนิเทศสื่อมวลชน

3. สาเหตุที่ใช้แหล่งสารนิเทศสถาบัน แหล่งสารนิเทศบุคคล และแหล่งสารนิเทศสื่อมวลชน

4. สาขาวิชาของสารนิเทศด้านการพัฒนาสตรีที่ใช้

5. สาขาวิชาอื่นๆของสารนิเทศที่ใช้ (นอกเหนือจากสาขาวิชาด้านการพัฒนาสตรี)

6. ความทันสมัยของสารนิเทศที่ใช้

7. รูปแบบและภาษาของสารนิเทศที่ใช้

ตอนที่ 3 เป็นค่าถูกเกี่ยวกับวิธีการแสวงหาสารนิเทศ และปัญหาในการแสวงหาสารนิเทศ ประจำบุคคลด้วยค่าถูก 3 ข้อ คือ

1. วิธีการแสวงหาสารนิเทศจากแหล่งสารนิเทศสถาบัน แหล่งสารนิเทศบุคคล และแหล่งสารนิเทศสื่อมวลชน

2. การประเมินปัญหาในการแสวงหาสารนิเทศ

3. ปัญหาที่ประสบในการแสวงหาสารนิเทศ

ตอนที่ 4 เป็นค่าถูกเกี่ยวกับการใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงานและปัญหาในการใช้สารนิเทศ ในการปฏิบัติงาน ประจำบุคคลด้วยค่าถูก 4 ข้อ คือ

1. การนำสารนิเทศที่แสวงหามาใช้ในการปฏิบัติงานตามวัสดุประจำสังค์

2. การประเมินปัญหาในการใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงาน

3. ปัญหาที่ประสบในการใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงาน

4. สาเหตุที่ไม่เคยนำสารนิเทศที่แสวงหามาได้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

เนื่องจากแบบสอบถามมีรูปแบบเดียวกัน ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบเบื้องต้นกับผู้ปฏิบัติงานพัฒนาสครวในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสครวแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวน 10 คน เพื่อวัดความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม อันจะใช้เป็นแนวทางแก้ไขทำเป็นแบบสอบถามที่สำนารถใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากการทดสอบแบบสอบถาม พบว่ามีข้อบกพร่องบางประการซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขดังต่อไปนี้คือ

1. เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้สารนิเทศ จากแบบสอบถามกำหนดไว้ 5 ข้อคือ เพื่อประกอบการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคนของ เพื่อเรียนการสอนและฝึกอบรม เพื่อการเขียนบทความทางวิชาการและวัตถุประสงค์อื่นๆ ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเขียนระบุว่า เพื่อการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มค่าตอบเพื่อการวิจัยขึ้น

2. เกี่ยวกับสาขาวิชาของสารนิเทศค้านการพัฒนาสครว เนื่องแบบสอบถามไม่ได้ใส่ตัวเลขหน้าสาขาวิชาค้านการพัฒนาสครวและไม่ได้กำหนดไว้ว่าให้ตอบทุกข้อ ปรากฏว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามบางคนไม่เข้าใจและเลือกตอบเท็จบางข้อเท่านั้น ผู้วิจัยจึงได้ใส่ตัวเลขเรียงลำดับสาขาวิชาดังกล่าว และเมื่อันข้อความต่อท้ายค่าตอบว่ากรุณาตอบทุกข้อ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. เกี่ยวกับสาขาวิชาอื่นๆของสารนิเทศ (นอกเหนือจากสารนิเทศในสาขาวิชาค้านการพัฒนาสครว) เนื่องแบบสอบถามกล่าวมาถึงหมวดหมู่ระบบบทคัดิวัช ในสาขาสังคมศาสตร์ นั้นแบ่งสาขาวิชาอย่างออกเป็น การสื่อสารมวลชน วัฒนาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย วัฒนธรรม ศาสนาสครว ศิลปศาสตร์ การศึกษา การพาณิชย์ และในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์นั้น ได้แบ่งสาขาวิชาอย่างออกเป็น แพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ การจัดการธุรกิจ การประชาสัมพันธ์ และการก่อสร้าง ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเขียนว่าลืมสนใจการสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นสาขาวิชาอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ และการประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นสาขาวิชาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์นั้นเป็นสาขาวิชานี้ ความไม่ถูกต้องกับความต้องการที่ต้องหันหน้าออกไป ดังนั้นเพื่อให้แบบสอบถามมีความถูกต้องและไม่ลืมสนใจ ผู้วิจัยจึงได้ทำการแก้ไขโดยตัดสาขาวิชากรุงเทพฯ ออกจากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นสาขาวิชาอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ ประยุกต์ออกไป ให้เหลือสาขาวิชาการสื่อสารมวลชนซึ่งเป็นสาขาวิชาอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ไว้

4. เกี่ยวกับรูปแบบของสารนิเทศที่ใช้ เนื่องแบบสอบถามได้อธิบายต่อท้ายความหมายของรูปแบบสารนิเทศไว้บางประการเท่านั้น โดยอธิบายด้วยการเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษต่อท้ายศัพท์ภาษาไทย ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเขียนว่ามีรูปแบบสารนิเทศบางประการที่ไม่ได้เขียนศัพท์ภาษาอังกฤษต่อท้ายทำให้ไม่เข้าใจว่าคืออะไร เช่น นานาภูมิ สาระลึกลับ ควรได้มีการเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษต่อท้ายศัพท์ภาษาไทยดังกล่าวด้วย ซึ่งผู้วิจัยก็ได้ดำเนินการแก้ไขโดยการเขียนศัพท์ภาษา

ยังคงต่อท้ายศักดิ์กาชาดไทยดังกล่าวแล้ว

5. เกี่ยวกับปัญหาในการตรวจสอบสารนิเทศ ในตอนที่ 3 การใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ และปัญหาในการนำสารนิเทศที่สำรวจมาได้ไปในการปฏิบัติงานในตอนที่ 4 นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนชี้แจงว่าควรเพิ่มค่าตอบน้ำก่อนว่า เคยประสบปัญหาในการสำรวจสารนิเทศหรือไม่ เคยนำสารนิเทศที่สำรวจมาได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และเคยประสบในการนำสารนิเทศที่สำรวจมาได้มากเท่าใดในการปฏิบัติงานหรือไม่ เพราะผู้ตอบแบบสอบถามบางคนที่ไม่เคยประสบปัญหาดังกล่าวไม่สามารถตอบค่าตอบได้ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มค่าตอบดังกล่าวไว้ในตอนที่ 3 และตอนที่ 4

6. เกี่ยวกับปัญหาในการสำรวจสารนิเทศจากแหล่งสารนิเทศต่างๆนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนระบุว่าไม่ทราบวิธีค้นหาสารนิเทศ เพราะใช้เครื่องมือช่วยค้นหรือคอมพิวเตอร์ไม่เป็น ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มค่าตอบว่าไม่ทราบวิธีค้นหาสารนิเทศที่ต้องการ เช่น ใช้เครื่องมือช่วยค้นหรือคอมพิวเตอร์ไม่เป็นขั้น

หลังจากได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถามที่สมบูรณ์ขึ้น และนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้รวม 318 คน (โปรดดูรายละเอียดของแบบสอบถามในภาคผนวก ๒)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาศรีในหน่วยงานต่างๆ ก้าประเทศไทยจำนวน 318 คน ดังต่อไปนี้

1. การส่งแบบสอบถาม

1.1 วันที่ 12 ตุลาคม 2535 ส่งแบบสอบถามแก่หน่วยงานราชการ 92 คน

1.2 วันที่ 14 ตุลาคม 2535 ส่งแบบสอบถามแก่หน่วยงานเอกชน 210 คน

1.3 วันที่ 1 พฤษภาคม 2535 ส่งแบบสอบถามแก่หน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศ

16 คน

เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2535 ได้แบบสอบถามคืนมา 200 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 62.89

2. การทวงแบบสอบถาม

ดำเนินการส่งจดหมายทวงแบบสอบถามวันที่ 1 มกราคม 2536 และวันที่ 31 มกราคม 2536 ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมารวม 266 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.26

หลังจากตราจสอบท้อมูลแล้ว พบว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 263 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 82.70

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต้านสังคมศาสตร์ (SPSS Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

1. การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ใช้วิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ การใช้แหล่งสารนิเทศ เนื้อหา รูปแบบ ภาษาและความทันสมัยของสารนิเทศ วิธีการและหน้าสารนิเทศ ปัญหาในการแสวงหาสารนิเทศ การใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงาน และปัญหาในการใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงาน

2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศ การใช้สารนิเทศในสาขาวิชาด้านการพัฒนาสครี ความทันสมัยของสารนิเทศ รูปแบบและภาษาของสารนิเทศที่ผู้ปฏิบัติงานค้านการพัฒนาสครี และใช้วิธี One way Analysis of Variance ในการแบ่งกลุ่มผู้ปฏิบัติงานค้านการพัฒนาสครีเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สำหรับค่าเฉลี่ยในการประมวลผล เนื่องจากแบบสอบถามมีการประนีดค่าโดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และไม่ใช้เลย โดยระดับไม่ใช้เลยจะประนีดค่า = 0 และไม่นำมาคิดในการหาค่าเฉลี่ยดังนี้

$$2.50 - 3.00 = \text{มาก}$$

$$1.50 - 2.49 = \text{ปานกลาง}$$

$$1.00 - 1.49 = \text{น้อย}$$

$$0 = \text{ไม่ใช้เลย}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียดจะได้นำเสนอในบทที่ 4 และบทที่ 5 ต่อไป